

Articles from Ramamental

การพูดและลักษณะ

2011-11-15 06:11:04 admin

ผ.ศ.นพ.ปราโมทย์ สุคนิษฐ์

การพูดและลักษณะเป็นพฤติกรรมที่ค้ำกับศีลธรรมและความรู้สึกของผู้ใหญ่ทุกคนเป็นอย่างมาก จนมักทำให้เกิดการประณามหรือลงโทษตามมาเมื่อทราบ แต่โดยความเป็นจริงแล้วเมื่อเด็กกระทำพฤติกรรมดังกล่าวแต่ละครั้งนั้น อาจต้องพิจารณาให้ถ่องแท้ว่า เป็นผลมาจากอะไร เพื่อจะได้ช่วยแก้ไขได้อย่างเหมาะสมตามกรณี

กล่าวได้ว่า พฤติกรรมทั้งสองมีโอกาสเกิดร่วมกันได้สูง เช่น เมื่อลักษณะ เด็กก็มักต้องพูดเพื่อปิดบัง

การพูด

สำหรับการตัดสินใจว่า เด็กพูดหรือไม่นั้น ผู้ใหญ่มักใช้ความเข้าใจของตนเองเป็นหลัก ว่าเด็กต้องการผลประโยชน์ หรือหลบเลี่ยงสิ่งที่เด็กเองไม่ชอบ แต่หากพบในเด็กวัย 3 ถึง 5 ขวบแล้ว อาจไม่เรียกว่า เป็นการพูดก็ได้เนื่องจาก

- เด็กยังไม่มีพัฒนาการการเข้าใจ และใช้ภาษาอย่างสมบูรณ์พอ ความหมายของคำที่เด็กพูด อาจไม่ตรงกับที่ผู้ใหญ่เข้าใจ ในทางตรงข้าม เด็กก็อาจตีความคำที่ผู้ใหญ่พูดด้วยผิดไป ทำให้ตอบเหมือนพูดปิด
- เด็กยังแยกไม่ได้ว่า สิ่งที่พูดเป็นสิ่งที่ตนเองคิดขึ้นเองหรือเป็นความจริง เช่น เล่าว่า ไปเห็นไดโนเสาร์ ทั้งที่ไปเห็นกิ่งกามา หรือไปเที่ยวขั้วโลกมา เป็นต้น

แต่หากเด็กงใจปิดนั้น มักมีสาเหตุมาจาก

- ปิดเนื่องจากต้องการปกป้องตนเองจากการถูกลงโทษต่างๆ โดยเฉพาะในรายที่ครอบครัวชอบลงโทษรุนแรง เคยบอกเด็กว่า พูดมาตรงๆจะไม่ว่า แต่แล้วก็ลงโทษภายหลัง
- ปิดเลียนแบบที่เคยเห็นตัวอย่าง โดยเฉพาะจากคนในบ้าน ครู เพื่อน และตัวละครในสื่อต่างๆ
- ปิดเพื่อให้คนอื่นหันมาสนใจหรือชมเชยตนบ้าง มักพบในเด็กที่รู้สึกว่า ถูกครอบครัวหรือสังคมทอดทิ้ง ไม่มีความภูมิใจในตนเอง การปิดอาจสร้างความตื่นตัวให้ตนเอง ทำให้ผู้ใหญ่หันมาสนใจตนบ้าง หรือมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น เช่น บอกว่า สอบได้คะแนนดี ในกรณีนี้ ถือว่า เด็กกำลังส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ
- การแก้ไข ทั่วไปคือ กำจัดสาเหตุทั้งสามข้อออกไป แต่ไม่ควรให้รางวัลเมื่อเด็กรับความจริง ตัดสินสิ่งที่เขากระทำอย่างยุติธรรมสม่ำเสมอ

การแก้ไข ทั่วไปคือ กำจัดสาเหตุทั้งสามข้อออกไป แต่ไม่ควรให้รางวัลเมื่อเด็กรับความจริง ตัดสินสิ่งที่เขากระทำอย่างยุติธรรมสม่ำเสมอ

การขโมย

เช่นเดียวกับการพูด เนื่องจากต้องพิจารณาตามพัฒนาการของเด็ก โดยในเด็กวัยอนุบาล เราอาจใช้คำว่า “หยิบของคนอื่นโดยไม่ได้ออก” ซึ่งให้ความรู้สึกนุ่มนวลกว่า การว่าเด็กขโมย เนื่องจาก เด็กยังไม่เข้าใจเรื่องของความเป็นเจ้าของ โดยเฉพาะหากโตมาในบ้านที่ทุกคนใน

บ้านต่างหยิบของของกันและกันใช้ได้เป็นเรื่องธรรมดา

แต่หากเป็นการขโมยเพื่อหวังประโยชน์นั้น อาจมีสาเหตุจาก

- ขโมยเพื่อฐานะทางสังคม เช่น เพื่อให้มีไม้ถูกล้อ ไปติดสินบนเพื่อนที่ขมขู่จะแกล้งหรือ เพื่อจะได้เข้ากลุ่มเพื่อนที่เขาทำกัน
- อยากได้ของชิ้นนั้นมาเป็นของตนเองจริงๆ ทั้งที่อาจไม่ใช่ของมีค่า
- ทำเพราะต้องการให้เจ้าของเดือดร้อน เป็นการกลั่นแกล้งหรือล้างแค้น ซึ่งอาจมีจุดประสงค์ถึงให้ผู้ปกครองของตนเดือดร้อน และหันมาสนใจตนบ้างด้วยก็มี
- กระทำเพื่อหวังมูลค่าสินทรัพย์ เหมือนอาชญากรรม

การแก้ไข ควรสอนการเก็บดูแลรักษาของทั้งของตนเองและของคนอื่นตั้งแต่เด็ก ในเด็กเล็ก ควรให้เด็กเอาของไปคืนเจ้าของ แต่หากเป็นการกระทำเพื่อหวังประโยชน์ ก็ควรไต่ถาม แก้ไขตามสาเหตุ เช่น สร้างสัมพันธภาพกับเด็กให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ควรให้เด็กมีส่วนร่วมรับผิดชอบใช้กับการขโมยของตนด้วยตามเหมาะสม

Ramamenthal

Ramathibodi Mental Health Homepage

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์
รพ.รามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University.

Tweet

tumblr

my

Share

Email